

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของดัชนีทางเศรษฐกิจ สังคม ประชากร สังคมจิตวิทยา และการสื่อสาร ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระกับความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและการปฏิบัติวางแผนครอบครัว ซึ่งเป็นตัวแปรตามนั้น ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้คือ.-

- ตอนที่ ๑ การหาอัตราส่วนร้อยละ
- ตอนที่ ๒ การหาค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหา
- ตอนที่ ๓ แสดงค่า χ^2 -test ด้วย p-value (P)
- ตอนที่ ๔ วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ซึ่งในตอนแรกนี้จะเสนอผลในรูปของตัวแปรเกี่ยวกับตัวแปรตาม ดังนี้คือ

ตัวแปรด้านเศรษฐกิจ สังคม กับความรู้ด้านสุขภาพอนามัย

จากตารางที่ ๔ พบว่า การอ่านออกเขียนได้มีความสัมพันธ์ทางบวกหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความรู้ด้านสุขภาพอนามัย นั่นคือผู้ที่อ่านเขียนได้ก็มีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยถึงร้อยละ ๙๕ ในขณะที่ผู้ที่อ่านเขียนได้ค่ามีความรู้สูงอยู่เพียงร้อยละ ๕๔ ซึ่งต่างกันอยู่ถึงร้อยละ ๑๗ และค่าของความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๒๘$ และเมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า χ^2 -test, $p = .๐๓$ แล้วพบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้ด้านสุขภาพอนามัย พบว่ากลุ่มที่ไม่ใช่พวกเกษตรกรหรือกลุ่มที่มีอาชีพอยู่ในระดับสูง มีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสูงสุด คือคิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๐๐ ส่วนอาชีพพระกับตำ หรือเกษตรกรนั้น มีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยระดับสูงร้อยละ ๖๓.๘ ซึ่งต่างกันอยู่ร้อยละ ๒๗ และปรากฏว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง ไม่มีใครที่มีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับต่ำเลย ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๓๗$ ซึ่งสูง แต่ความแตกต่างของตัวเลขไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบด้วย χ^2 -test, $p = .๓๓$

ส่วนรายใดต่อก็เช่นกันพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ กล่าวคือผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าจะมีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยต่ำกว่าผู้ที่มีรายไต่สูง ค่าของ $G = .๑๓$ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อทดสอบด้วยค่า χ^2 -test, $p = .๑๘$

ตารางที่ ๘ ร้อยละของความรู้ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวแปรทางคานเศรษฐกิจและสังคม	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>การอ่านออกเขียนได้</u>				
อ่าน/เขียนไม่ได้	-(๑)	๔๑.๓ (๑๐)	๕๘.๓ (๑๔)	๔.๑ (๒๕)
อ่าน/เขียนได้พอสมควร	๓.๐ (๒๘)	๓๒.๔ (๑๓๕)	๖๐.๓ (๒๕๓)	๖๘.๕ (๔๑๓)
อ่าน/เขียนได้ดี	-(๓) *	๒๔.๓ (๔๐)	๓๕.๖ (๑๒๔)	๒๓.๔ (๑๖๓)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๔ (๑๘๕)	๖๔.๒ (๓๘๑)	๑๐๐ (๖๐๘)

$$G = .๒๘$$

$$\chi^2\text{-test, } p = .๐๓ (S)$$

อาชีพ

เกษตรกร	๕.๕ (๓๒)	๓๑.๑ (๑๘๐)	๖๓.๔ (๓๖๓)	๘๔.๖ (๕๓๘)
รับจ้างเกษตรกรรม	-(๑) *	๒๘.๔ (๕)	๖๔.๘ (๑๑)	๒.๓ (๑๓)
อุตสาหกรรมครัวเรือน	-(๐)	-(๑)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๒.๖ (๑๖)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๔ (๑๘๖)	๖๔.๒ (๓๘๓)	๑๐๐ (๖๖๒)

$$G = .๓๓$$

$$\chi^2\text{-test, } p = .๓๓ (N.S.)$$

* จำนวนต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>รายได้ต่อปี</u>				
ต่ำ	๖.๔ (๒๒)	๓๒.๔ (๑๑๑)	๖๑.๒ (๒๑๐)	๙๖.๐ (๓๔๓)
กลาง	๕.๐ (๑๑)	๒๖.๖ (๕๘)	๖๘.๓ (๑๔๙)	๓๖.๐ (๒๑๘)
สูง	-(๐)	๓๒.๗ (๑๗)	๖๗.๓ (๓๖)	๘.๐ (๕๓)
รวม	๕.๓ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๕.๑ (๓๙๕)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๑๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๑๘ \text{ (N.S.)}$$

ตัวแปรประชากรกับความรู้อายุและความรู้ด้านสุขภาพอนามัย

จากตัวเลขในตารางที่ ๘ ปรากฏว่าอายุมีอิทธิพลต่อความรู้ด้านสุขภาพอนามัยน้อยมาก โดยจะเห็นว่า ค่าความต่างระหว่างอายุน้อยกับอายุมาก ในเรื่องความรู้ด้านสุขภาพอนามัยระดับต่ำมีอยู่เพียงร้อยละ ๒.๔ และ .๖ สำหรับค่าความต่างของความรู้ระดับสูง และค่าความสัมพันธ์ในทางเนือหากมีความสัมพันธ์ต่ำมาก $G = .๐๓$ แต่เมื่อทดสอบด้วยค่า $X^2\text{-test, } p = .๐๐$ นั่นคือมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าวัดว่าคนที่อายุ ๑๕ - ๒๙ ปี เป็นวัยหนุ่มสาว และนำเอากลุ่มที่มีอายุระดับต่ำมาบวกกับระดับกลาง จะเห็นว่าตรงตามที่ Star และ Hughes ได้ศึกษาไว้แล้วพบว่าคนวัยหนุ่มสาวและคนที่มีการศึกษาดีจะมีความรู้ดีกว่าคนสูงอายุ

ส่วนขนาดครอบครัวพบว่า ครอบครัวขนาดเล็กมีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสูงกว่าครอบครัวขนาดใหญ่ในอัตราร้อยละ ๘ แต่ค่าความสัมพันธ์ในทางเนือหาน้อยมาก $G = .๐๗$ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($X^2\text{-test, } p = .๕๐$)

ตารางที่ ๙ ร้อยละของความรู้ความสุภาพอนามัย จำแนกตามตัวแปรทางประชากร

ตัวแปรทางประชากร	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>อายุ</u>				
ต่ำ (๑๕ - ๑๙ ปี)	๕.๗ (๘)	๓๐.๒ (๔๘)	๖๔.๒ (๑๐๒)	๒๖.๐ (๑๕๙)
กลาง (๒๐ - ๒๙ ปี)	๗.๑ (๑๗)	๒๙.๐ (๗๐)	๖๓.๙ (๑๕๔)	๓๙.๓ (๒๔๑)
สูง (๓๐ ปีขึ้นไป)	๓.๓ (๗)	๓๑.๙ (๖๘)	๖๔.๘ (๑๓๘)	๓๘.๗ (๒๑๓)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๔.๓ (๓๙๔)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๐๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๐ (S)$$

ขนาดครอบครัว

เล็ก	๓.๒ (๖)	๓๑.๑ (๕๙)	๖๕.๘ (๑๒๕)	๓๑.๑ (๑๙๐)
กลาง	๕.๙ (๒๒)	๒๗.๗ (๑๑๑)	๖๔.๔ (๒๔๑)	๖๑.๒ (๓๗๔)
ใหญ่	๑๐.๖ (๕)	๓๑.๙ (๑๕)	๕๗.๔ (๒๗)	๗.๗ (๔๗)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๕)	๖๔.๓ (๓๙๓)	๑๐๐ (๖๑๑)

$$G = -.๐๗$$

$$X^2\text{-test, } p = .๕๐ (N.S.)$$

ตัวแปรทางสังคมจิตวิทยากับระดับความรู้ความสุภาพอนามัย

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่าความเชื่อสิ่งลึกลับ ไสยศาสตร์ มีอิทธิพลต่อระดับความรู้ความสุภาพอนามัยน้อยมาก กล่าวคือความต่างของตัวเลขระหว่างผู้ที่เชื่อและไม่เชื่อ กับความรู้ระดับสูง คาคงกันเพียง .๕ เท่านั้น คาคงความสัมพันธ์ทางเนื้อหา $G = .๐๒$ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($X^2\text{-test, } p = .๘๘$)

ส่วนความทันสมัยทางคานสุขภาพอนามัย ผู้ที่มีความทันสมัยทางคานสุขภาพอนามัย
 มากนั้นจะมีระดับความรู้มากกว่าผู้ที่ทันสมัยระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๕.๕,
 ๒๒.๗ และ ๓๓.๓ ตามลำดับ ค่าของความสัมพันธ์ในทางเนื้อหาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
 $G = .๑๗$ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (X^2 -test, $P = .๓๐$)

สำหรับความสนใจการรักษาพยาบาลนั้นพบว่า ผู้ที่ปล่อยให้หายเองกลับมีความรู้
 ระดับสูงมากกว่าผู้ที่ไปหาหมอแผนปัจจุบันอยู่ถึงร้อยละ ๒๔ ซึ่งอยากินเองและกินยากลางบ้าน
 อยู่ร้อยละ ๑๘ และมากกว่าความรู้ระดับกลางของผู้ที่ไปหาหมอและซื้อยากินเองอยู่ร้อยละ
 ๑๗ และ ๑๓ ตามลำดับ ค่าของความสัมพันธ์ในทางเนื้อหาเป็นไปในทางผกผันกันในระดับ
 อัตราร้อยละ ๑๕ $G = -.๑๕$ เมื่อทดสอบพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (X^2 -test, $p =$
 $.๓๑$) ข้อมูลที่ได้ในเรื่องนี้ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ระมัด
 เรืองความสนใจการรักษาพยาบาลเมื่อเกิดภาวะเจ็บป่วยนั้นไม่ละเอียดพอเพราะวัดเพียง
 ว่าหาทานเกิดไม่สบายเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น เป็นหวัด น้ำมูกไหล วิงเวียนศีรษะ หานคิด
 ว่าจะทำอะไรเป็นอันดับแรก ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ปล่อยให้หายเองซึ่งอยู่ในประเภทที่กำหนด
 ไว้ว่าเป็นความสนใจระดับต่ำ กลับมีความรู้คานสุขภาพอนามัยดีกว่ากลุ่มที่ไปหาแพทย์ ซึ่ง
 อาจเป็นไปได้ว่า พวกที่ปล่อยให้หายเองมีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับการป่วยเล็ก ๆ
 น้อย ๆ เช่น ไข้หวัด ซึ่งคนส่วนใหญ่มักรู้จักกันดี และคิดว่าเมื่อเป็นเองก็หายเอง เจ็บ
 ป่วยเล็กน้อยจึงไม่ไปหาหมอ เพราะต้องสิ้นเปลืองเวลาและเงินทองและคิดว่าคงไม่เป็น
 อะไรมาก หรืออาจเป็นไปได้ว่าคนมีความรู้มากไม่จำเป็นต้องปฏิบัติมาก และอาจเป็นไปได้
 ได้ที่คนที่สนใจสูงอาจมีความรู้บ่อยก็ได้และตามที่ Rosenblatt และ Suchman ศึกษา
 ในปี ๑๙๖๔ พบว่า พวกชนชั้นต่ำไปหาหมอกว่าพวกชนชั้นกลางและชนชั้นสูง จากการ
 ศึกษาของ Blum, Rosenblatt และ suchman, Freidson และ Feldman พบว่า
 พวกที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมีความรู้เกี่ยวกับการป่วยไข้และให้ความหมาย
 ของการเจ็บป่วยต่างกันออกไป และไม่คอยยอมรับว่าตนเองสุขภาพไม่ดีหรือไม่สบาย และ
 Bloom ยังพบต่อไปอีกว่า พวกชนชั้นต่ำไปหาหมอหรือไปโรงพยาบาลน้อยมากเมื่อไม่สบาย
 เป็นต้น

ตารางที่ ๑๐ ร้อยละของความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาชั้นปริญญาโท จำแนกตามตัวแปรทาง
สังคมจิตวิทยา

ตัวแปรทางสังคมจิตวิทยา	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>ความเชื่อถึงลึกลับ ไสยศาสตร์</u>				
เชื่อ	๕.๒ (๑๘)	๒๘.๗ (๑๐๒)	๖๕.๑ (๒๒๓)	๙๙.๐ (๓๔๓)
ไม่แน่ใจ	๕.๘ (๑๑)	๓๑.๔ (๖๐)	๖๒.๘ (๑๒๐)	๙๙.๐ (๑๙๑)
ไม่เชื่อ	- (๔) *	๓๐.๔ (๒๔)	๖๔.๖ (๕๑)	๙๕.๐ (๗๕)
รวม	๕.๘ (๒๘)	๓๐.๕ (๑๘๖)	๖๔.๗ (๓๙๔)	๑๐๐ (๖๐๘)

$$G = .๘๒$$

$$X^2\text{-test, } p = .๘๘ \text{ (N.S.)}$$

<u>ความทันสมัยค่านิยมค่านิยม</u>				
ต่ำ	-(๐)	-(๒) *	-(๑) *	๐.๕ (๓)
กลาง	๖.๐ (๒๘)	๓๑.๓ (๑๔๖)	๖๒.๗ (๒๘๓)	๙๙.๐ (๔๖๗)
สูง	๓.๕ (๕)	๒๖.๖ (๓๘)	๖๘.๘ (๑๐๐)	๙๙.๐ (๑๔๓)
รวม	๕.๕ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๔.๓ (๓๙๔)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๑๗$$

$$X^2\text{-test, } p = .๓๐ \text{ (N.S.)}$$

<u>ความสนใจในการรักษาพยาบาล</u>				
ต่ำ (ปล่อยให้หายเอง)	-(๑) *	๑๗.๘ (๗)	๘๒.๑ (๓๒)	๑๐๐ (๔๐)
กลาง (ซื้อยากินเอง)	๕.๖ (๒๕)	๓๐.๑ (๑๓๕)	๖๔.๓ (๒๘๘)	๑๐๐ (๔๔๘)

* จำนวนต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ตัวแปรทางสังคมจิตวิทยา	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
สูง (ไปหาหมอ)	๖.๒ (๗)	๓๕.๔ (๔๐)	๕๘.๔ (๖๖)	๑๐๐ (๑๑๓)
รวม	๕.๕ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๒)	๖๔.๓ (๓๘๗)	๑๐๐ (๖๐๒)

G = -.๑๕

X²-test, p = .๓๑ (N.S.)

ตัวแปรด้านการเปิดรับสื่อกับความรู้ด้านสุขภาพอนามัย

จากตารางที่ ๑๑ พบว่าผู้ที่รับวิทยุทุกวันมีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยรับ และรับฟังวิทยุเป็นบางครั้งอยู่ร้อยละ ๑๐ และ ๖ ตามลำดับ ซึ่งค่า G = .๑๓ ซึ่งเป็นค่าแสดงความสัมพันธ์ทางเนื้อหาและความแตกต่างของตัวเลขในตาราง เป็นความต่างแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (X²-test, p = .๓๘) และลักษณะเช่นนี้พบเช่นเดียวกันในการรับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ คือพบว่าผู้ที่ไม่เคยรับหนังสือพิมพ์เลยมีความรู้ด้านสุขภาพอนามัยอยู่ร้อยละ ๖๒ ส่วนผู้ที่รับหนังสือพิมพ์อยู่ทุกวัน จะมีความรู้ถึงร้อยละ ๗๔ ซึ่งมีความต่างอยู่ร้อยละ ๑๒ ค่า G = .๑๘ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (X²-test, p = .๒๓)

ส่วนการรับสื่อผสมนั้นพบว่าผู้ที่รับสื่อผสมอยู่ในระดับสูง คือรับสื่อทุกวันนั้น มีความต่างกับผู้ที่ไม่ได้รับสื่อผสมอยู่ถึงร้อยละ ๑๘ และต่างจากผู้ที่รับสื่อผสมระดับกลางอยู่ร้อยละ ๘ และพบว่าการมีความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา G = .๒๓ และมีนัยสำคัญทางสถิติ (X²-test, p = .๐๐)

ซึ่งพอสรุปได้ว่า การรับสื่อผสมจะมีประสิทธิผลสูงกว่าการรับสื่อใดสื่อหนึ่งเพียงสื่อเดียว

ตารางที่ ๑๑ ร้อยละของความรู้อานสุขภพอนามัย จำแนกตามตัวแปรด้านการ
เปิดรับสื่อมวลชน

ตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>การรับวิทยุ</u>				
ไม่เคย	๕.๓ (๑๑)	๓๕.๑ (๖๑)	๕๘.๖ (๑๐๒)	๒๘.๕ (๑๓๔)
บางครั้ง	๖.๘ (๑๐)	๓๐.๔ (๕๕)	๖๒.๘ (๙๓)	๒๔.๒ (๑๔๘)
ทุกวัน	๔.๒ (๑๒)	๒๗.๗ (๘๐)	๖๘.๒ (๑๙๗)	๔๗.๓ (๒๘๙)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๔ (๑๘๖)	๖๔.๒ (๓๙๒)	๑๐๐ (๖๑๑)

$$G = .๑๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๓๘ \text{ (N.S.)}$$

การรับหนังสือพิมพ์

ไม่เคย	๕.๘ (๒๗)	๓๒.๓ (๑๕๑)	๖๒.๐ (๒๘๐)	๗๖.๕ (๔๖๘)
บางครั้ง	๖.๔ (๖)	๒๕.๕ (๒๔)	๖๘.๑ (๖๔)	๑๕.๔ (๙๔)
ทุกวัน	- (๐)	๒๒.๐ (๑๑)	๗๘.๐ (๓๙)	๘.๑ (๕๐)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๔ (๑๘๖)	๖๔.๒ (๓๙๓)	๑๐๐ (๖๑๒)

$$G = .๑๘$$

$$X^2\text{-test, } p = .๒๓ \text{ (N.S.)}$$

การรับสื่อผสม

ต่ำ	๑๑.๐ (๘)	๕๑.๐ (๓๐)	๕๘.๐ (๓๕)	๑๑.๘ (๗๓)
กลาง	๔.๗ (๑๖)	๓๑.๘ (๑๐๘)	๖๓.๕ (๒๑๖)	๕๕.๖ (๓๔๐)
สูง	๔.๕ (๘)	๒๔.๑ (๔๘)	๗๑.๔ (๑๔๒)	๓๒.๕ (๑๙๙)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๔ (๑๘๖)	๖๔.๒ (๓๙๓)	๑๐๐ (๖๑๒)

$$G = .๒๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๐ \text{ (S)}$$

ตัวแปรค่านการเปิดสัมผัสดัศวฒนธรรมเมือง

จากตารางที่ ๑๒ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางติดต้อสื่อสารกับระดับความรูกานสุขภาพอนามัยพบว่า พวกที่มีความรูกานสุขภาพอนามัยมากที่สุดได้แก่กลุ่มที่เดินทางเข้าตัวจังหวัดบ่อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓ ต่างจากพวกที่ไม่เคยเดินทาง และมีความรูกานสุขภาพอนามัยสูงอยู่ร้อยละ ๕ ความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๑๐$ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ X^2 -test, $p = .๘๑$ และความสัมพันธ์ในทางเนื้อหาของการเดินทางเข้ากรุงเทพก็มีความสัมพันธ์น้อยมากคือ $G = .๐๓$ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ X^2 -test, $p = .๘๓$

ตารางที่ ๑๒ ร้อยละของความรูกานสุขภาพอนามัย จำแนกตามตัวแปรทางการเปิดสัมผัสดัศวฒนธรรมเมือง

ตัวแปรการเปิดสัมผัสดัศวฒนธรรมเมือง	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>การเดินทางเข้าตัวจังหวัด</u>				
ไม่เคยเดินทาง	๓.๓ (๒๐)	๓๐.๓ (๘๐)	๖๑.๓ (๑๖๑)	๙๕.๙ (๒๖๑)
บางครั้ง	๘.๒ (๑๒)	๓๐.๑ (๘๓)	๖๕.๓ (๑๙๐)	๑๐๓.๖ (๒๘๕)
บ่อย	-(๑) *	๒๙.๓ (๑๓)	๓๐.๓ (๘๑)	๕๙.๖ (๙๕)
รวม	๕.๕ (๓๒)	๓๐.๒ (๑๘๘)	๖๕.๖ (๓๙๒)	๑๐๐ (๖๑๐)

$$G = .๑๐$$

$$X^2\text{-test, } p = .๘๑ \text{ (N.S.)}$$

การเดินทางเข้ากรุงเทพ

ไม่เคยเดินทาง	๕.๕ (๓๑)	๓๐.๑ (๑๕๓)	๖๔.๐ (๓๓๘)	๑๐๐ (๕๒๒)
บางครั้ง	-(๒) *	๓๑.๓ (๒๖)	๖๕.๙ (๕๘)	๑๓๘ (๘๐)
บ่อย	-(๐) *	-(๒) *	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๒ (๓)

* จำนวนต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ตัวแปรการเปิดสัมผัสด ต่อวัฒนธรรมเมือง	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๕)	๖๔.๓ (๓๘๓)	๑๐๐ (๖๑๑)
	$G = .๐๗$			
	X^2 -test, $p = .๘๗$ (N.S.)			

ตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมกับการปฏิบัติกรวางแผนครอบครัว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมกับการปฏิบัติกรวางแผนครอบครัวในตารางที่ ๑๓ พบว่า ผู้ที่อ่านเขียนได้ใช้การวางแผนครอบครัวมากที่สุด คือคิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๓.๔ ส่วนผู้ที่อ่านได้เขียนไม่ได้หรือมีการอ่านออกเขียนได้ระดับต่ำมีการปฏิบัติวางแผนครอบครัวต่ำที่สุด คือมีเพียง ๔ คนเท่านั้น ความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๐๘$ คือปรากฏว่า ผู้ที่อ่านออกเขียนได้ก็มีการใช้การวางแผนครอบครัวสูงกว่าผู้ที่อ่านเขียนไม่ได้ และอ่านเขียนได้พอสมควร และจากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติพบว่ามีนัยสำคัญ (X^2 -test, $p = .๐๑$)

สำหรับอาชีพพบว่าพวกอาชีพเกษตรกรรมหรือพวกที่มีอาชีพระดับต่ำใช้การปฏิบัติกรวางแผนครอบครัวสูงกว่าพวกที่ไม่ใช่เกษตรกรรมหรือพวกที่มีอาชีพอยู่ในระดับสูง ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๐๘$ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (X^2 -test, $p = .๓๗$)

ส่วนเรื่องรายได้กับการวางแผนครอบครัวพบว่า กลุ่มที่มีรายได้ระดับต่ำเป็นพวกที่มีการปฏิบัติกรวางแผนครอบครัวต่ำกว่าพวกที่มีเศรษฐกิจหรือรายได้ในระดับสูงกว่าอยู่ร้อยละ ๑๒ ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๑๓$ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อทดสอบ (X^2 -test, $p = .๑๑$)

ตารางที่ ๑๓ ร้อยละของการปฏิบัติการวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปร
ทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>การอ่านออกเขียนได้</u>			
อ่านเขียนไม่ได้	๑๐๐.๐ (๒๑)	-(๔) *	๔.๑ (๒๕)
อ่านเขียนได้พอควร	๘๖.๖ (๓๖๑)	๑๓.๔ (๕๖)	๖๘.๕ (๔๑๗)
อ่านเขียนได้ดี	๗๖.๖ (๑๒๘)	๒๓.๔ (๓๘)	๒๗.๕ (๑๖๖)
รวม	๘๓.๗ (๕๑๐)	๑๖.๓ (๘๘)	๑๐๐ (๖๐๘)

$$G = .๐๘$$

$$\chi^2\text{-test, } p = .๐๑ (S)$$

อาชีพ

เกษตรกร	๘๓.๔ (๔๘๓)	๑๖.๖ (๘๖)	๘๔.๖ (๕๗๙)
รับจ้างเกษตรกรรม	๘๘.๒ (๑๕)	-(๒) *	๒.๘ (๑๗)
อุตสาหกรรมครัวเรือน ค้าขาย	๘๗.๖ (๑๔)	-(๒) *	๒.๖ (๑๖)
รับราชการ			
รวม	๘๓.๗ (๕๑๒)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๒)

$$G = .๐๘$$

$$\chi^2\text{-test, } p = .๓๗ (N.S.)$$

รายได้ต่อปี

ต่ำ	๘๖.๘ (๒๘๘)	๑๓.๑ (๔๕)	๕๕.๘ (๓๓๓)
กลาง	๘๐.๗ (๑๗๖)	๑๘.๓ (๔๒)	๓๕.๖ (๒๑๘)
สูง	๗๕.๐ (๓๘)	๒๕.๐ (๑๓)	๘.๕ (๕๒)

* จำนวนต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
รวม	๘๓.๓ (๕๑๓)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

G = .๑๓

X²-test, p = .๑๑ (N.S.)

ตัวแปรทางประชากรกับการปฏิบัติการวางแผนครอบครัว

ในเรื่องของอายุ พิจารณาได้จากตารางที่ ๑๔ พบว่า กลุ่มอายุน้อยปฏิบัติวางแผนครอบครัวมากกว่ากลุ่มที่มีอายุสูง คิดเป็นร้อยละ ๔ ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา

G = .๑๔ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (X²-test, p = .๐๘)

ส่วนเรื่องขนาดครอบครัวพบว่าครอบครัวใหญ่มีการปฏิบัติวางแผนครอบครัวสูงกว่าครอบครัวขนาดกลางและขนาดเล็ก อยู่ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา G = .๑๔ และมีนัยสำคัญทางสถิติ X²-test, p = .๐๕

ตารางที่ ๑๔ ร้อยละของการปฏิบัติวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปรทางประชากร

ตัวแปรทางประชากร	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
อายุ			
ต่ำ (๑๕ - ๒๙ ปี)	๘๒.๔ (๑๓๑)	๑๓.๖ (๒๘)	๒๖.๐ (๑๕๙)
กลาง (๓๐ - ๓๙ ปี)	๘๒.๒ (๑๙๘)	๑๓.๘ (๔๓)	๓๘.๓ (๒๔๑)
สูง (๔๐ ปีขึ้นไป)	๘๖.๔ (๑๘๘)	๑๓.๖ (๒๙)	๓๘.๓ (๒๑๗)
รวม	๘๓.๓ (๕๑๓)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

G = -.๑๔

X²-test, p = .๐๘ (N.S.)

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ตัวแปรทางประชากร	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>ขนาดครอบครัว</u>			
เล็ก	๘๓.๒ (๑๕๘)	๑๖.๘ (๓๒)	๑๐๐.๐ (๑๙๐)
กลาง	๘๕.๐ (๓๑๘)	๑๕.๐ (๕๖)	๑๐๐.๐ (๓๗๔)
ใหญ่	๓๔.๕ (๓๕)	๒๕.๕ (๑๒)	๖๐.๐ (๔๗)
รวม	๑๔๒.๖ (๕๑๑)	๕๖.๘ (๑๐๐)	๑๙๙.๔ (๖๑๑)

$$G = .๑๔$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๕ (S)$$

ตัวแปรทางสังคมจิตวิทยาและการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

จากตารางที่ ๑๕ พบว่าค่านีทางสังคมจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการวางแผนครอบครัวในทิศทางเดียวกันคือ ความสนใจในการรักษาพยาบาล พบว่าเมื่อไม่สบายพวกที่ไปหาหมอแผนปัจจุบันหรือมีความสนใจสูงนั้นมีการปฏิบัติวางแผนครอบครัวในอัตราร้อยละ สูงกว่ากลุ่มอื่น คิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๓.๘ รองลงมาเป็นระดับกลางคือกลุ่มซื้อยากินเอง และปล่อยให้หายเอง คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๕.๑ และ ๑๕ ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ทางเนื้อหา $G = .๒๗$ และเมื่อทดสอบพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($X^2\text{-test, } p = .๐๐$)

ส่วนความเชื่อและความทันสมัยทางค่านุภาพอนามัยมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติวางแผนครอบครัวในระดับต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือมีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างผู้ที่เชื่อและไม่เชื่อกับการใช้การวางแผนครอบครัว คือต่างกันเพียงร้อยละ ๕ และผู้ที่ทันสมัยทางค่านุภาพอนามัยระดับต่ำและระดับสูง

ตารางที่ ๑๕ ร้อยละของการปฏิบัติวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปรทาง
สังคมจิตวิทยา

ตัวแปรทางสังคมจิตวิทยา	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>ความเชื่อสิ่งลี้ลับ ไสยศาสตร์</u>			
เชื่อ	๘๕.๓ (๒๘๘)	๑๕.๓ (๕๔)	๕๕.๘ (๓๔๓)
ไม่แน่ใจ	๘๐.๑ (๑๕๓)	๑๘.๘ (๓๘)	๓๑.๒ (๑๙๑)
ไม่เชื่อ	๘๘.๘ (๓๑)	๑๐.๑ (๘)	๑๒.๘ (๓๙)
รวม	๘๓.๓ (๕๑๓)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๐๘$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๓ \text{ (N.S.)}$$

<u>ความทันสมัยทางค่านิยมสุขภาพอนามัย</u>			
ต่ำ	-(๒) *	-(๑) *	๐.๕ (๓)
กลาง	๘๕.๒ (๓๘๓)	๑๕.๘ (๓๔)	๓๖.๒ (๔๒๓)
สูง	๘๒.๖ (๑๑๘)	๑๓.๘ (๒๕)	๒๓.๓ (๑๔๓)
รวม	๘๓.๘ (๕๑๓)	๑๖.๒ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๐๒$$

$$X^2\text{-test, } p = .๘๒ \text{ (N.S.)}$$

<u>ความสนใจในการรักษาพยาบาล</u>			
ต่ำ (ปล่อยให้หายเอง)	๘๕.๐ (๓๔)	๑๕.๐ (๖)	๖.๕ (๔๐)
กลาง (ซื้อยากินเอง)	๘๕.๐ (๓๘๒)	๑๕.๐ (๖๓)	๓๕.๓ (๔๔๕)
สูง (ไปหาหมอ)	๓๖.๑ (๘๖)	๒๓.๘ (๒๓)	๑๘.๘ (๑๑๓)
รวม	๘๓.๓ (๕๑๓)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๒๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๐ \text{ (S)}$$

* จำนวนต่ำกว่า ๕

ตัวแปรค่าการเปิดรับสื่อมวลชนกับการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

จากตารางที่ ๑๖ พบว่า ความสัมพันธ์ในทางเนื้อหาของการรับสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติวางแผนครอบครัว $G = .๒๐$ และมีนัยสำคัญทางสถิติ (χ^2 -test, $p = .๐๓$) คือผู้ที่มีการรับวิทยุสูง กล่าวคือฟังวิทยุทุกวันนั้นมีการใช้วิธีการวางแผนครอบครัวร้อยละ ๒๐.๗ ต่างจากระดับต่ำร้อยละ ๑๐.๔ จึงเห็นว่ายิ่งเปิดรับสื่อวิทยุมากก็มีการปฏิบัติวางแผนครอบครัวมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับวิทยุหรือรับในอัตราน้อยกว่า

ส่วนหนังสือพิมพ์นั้นพบเช่นเดียวกันกับวิทยุ ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา $G = .๑๑$ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (χ^2 -test, $p = .๓๓$)

สำหรับการรับสื่อผสมนั้น จะเห็นว่ามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติมากโดยค่าความต่างระหว่างผู้รับสื่อระดับต่ำต่างกับระดับสูงอยู่ร้อยละ ๑๔.๖ ค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหา $G = .๑๗$ และมีนัยสำคัญทางสถิติ (χ^2 -test, $p = .๐๐$)

ตารางที่ ๑๖ ร้อยละของการปฏิบัติวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปรค่าการเปิดรับสื่อมวลชน

ตัวแปรเปิดรับสื่อมวลชน	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>การรับวิทยุ</u>			
ต่ำ (ไม่เคย)	๘๙.๗ (๑๕๖)	๑๐.๓ (๑๘)	๒๘.๔ (๑๗๔)
กลาง (บางครั้ง)	๘๕.๑ (๑๒๖)	๑๔.๙ (๒๒)	๒๘.๓ (๑๔๘)
สูง (ทุกวัน)	๗๙.๓ (๒๓๘)	๒๐.๗ (๖๐)	๔๗.๓ (๒๙๘)
รวม	๘๓.๖ (๕๑๑)	๑๖.๔ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๑)

$G = .๒๐$

χ^2 -test, $p = .๐๓$ (S)

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

ตัวแปรเปิดรับสื่อมวลชน	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>การรับหนังสือพิมพ์</u>			
ต่ำ (ไม่เคย)	๘๕.๓ (๓๘๘)	๑๔.๗ (๖๘)	๑๐๐.๐ (๔๕๖)
กลาง (บางครั้ง)	๘๐.๘ (๓๖)	๑๙.๒ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๕๔)
สูง (ทุกวัน)	๗๔.๐ (๓๗)	๒๖.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๕๐)
รวม	๘๓.๘ (๕๑๒)	๑๖.๖ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๒)

$$G = .๑๑$$

$$x^2\text{-test, } p = .๓๓ \text{ (N.S.)}$$

การรับสื่อผสม

ต่ำ	๘๐.๕ (๖๗)	๘.๕ (๗)	๑๖.๑ (๓๔)
กลาง	๘๖.๘ (๒๘๕)	๑๓.๒ (๔๕)	๑๐๐.๐ (๓๓๐)
สูง	๖๗.๕ (๑๕๑)	๒๘.๑ (๔๘)	๑๐๐.๐ (๑๙๙)
รวม	๘๓.๙ (๕๑๓)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๑๗$$

$$x^2\text{-test, } p = .๐๐ \text{ (S)}$$

ตัวแปรด้านการเปิดสัมผัสดังวัฒนธรรมเมืองกับการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

จากการพิจารณาการติดต่อสื่อสารเดินทางระหว่างตำบลวงสามสิบ กับตัวจังหวัดอุบลราชธานี และกรุงเทพฯ พบว่าผู้ที่เดินทางเข้าตัวจังหวัดและกรุงเทพฯ จะมีการใช้การวางแผนครอบครัวต่างกันอยู่ร้อยละ ๑๐ และ ๑๕ ตามลำดับ แต่มีความสัมพันธ์ทางเนื้อหาน้อยมาก $G = .๐๒$ และ $.๐๘$ (สำหรับการเดินทางเข้ากรุงเทพฯ) และไม่นัยสำคัญทางสถิติ ($x^2\text{-test, } p = .๓๕$) และ ($x^2\text{-test, } p = .๓๘$) ตามลำดับ

ซึ่ง stycos เขาทำการศึกษาไว้ พบว่าผู้ที่เปิดสัมผัสดัชนีธรรมเมืองจะมีความทันสมัยมากกว่าผู้ไม่เคยเดินทางเข้าเมือง ซึ่งตรงกับข้อมูลเพราะการปฏิบัติวางแผนครอบครัวก็ถือเป็นความทันสมัยได้เช่นกัน

ตารางที่ ๑๓ ร้อยละของการปฏิบัติวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปรทางการเปิดสัมผัสดัชนีธรรมเมือง

ตัวแปรทางการเปิดสัมผัสดัชนีธรรมเมือง	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>การเดินทางเข้าจังหวัด</u>			
ต่ำ (ไม่เคย)	๘๕.๐ (๒๒๒)	๑๕.๐ (๓๙)	๑๐๐.๐ (๒๖๑)
กลาง (บางครั้ง)	๘๔.๑ (๒๔๓)	๑๕.๙ (๔๖)	๑๐๐.๐ (๒๘๙)
สูง (บ่อย)	๗๔.๖ (๔๔)	๒๕.๔ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๕๙)
รวม	๘๓.๖ (๕๐๙)	๑๖.๔ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๐๙)

G = .๐๒

χ^2 -test, p = .๓๕ (N.S.)

<u>การเดินทางเข้ากรุงเทพฯ</u>			
ต่ำ (ไม่เคย)	๘๕.๐ (๔๔๔)	๑๕.๐ (๗๘)	๑๐๐.๐ (๕๒๒)
กลาง (บางครั้ง)	๗๔.๔ (๖๑)	๒๕.๖ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๘๒)
สูง (บ่อย)	๖๘.๔ (๑๓)	๓๑.๖ (๖)	๑๐๐ (๑๙)
รวม	๘๓.๖ (๕๑๑)	๑๖.๔ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๑)

G = .๐๘

χ^2 -test, p = .๓๘ (N.S.)

ตอนที่ ๒ คำนวณร่วมกับตัวแปรตาม ดังนี้คือ

คำนวณร่วมของตัวแปรอิสระกับความรู้อรรถภาพอนามัย

ตารางที่ ๑๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนวณร่วมของตัวแปรอิสระกับระดับ

ความรู้อรรถภาพอนามัย พบว่าตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา
มากที่สุด $G = .๒๗$ และมีนัยสำคัญทางสถิติ (X^2 -test, $p = .๐๑$) รองลงมาได้แก่
ตัวแปรทางเศรษฐกิจสังคมและการรับสื่อมวลชน ซึ่งใช้เป็นตัวแปรทำนายรวม มีความสัมพันธ์
ของเนื้อหา $G = .๒๗$ และมีนัยสำคัญทางสถิติ (X^2 -test, $p = .๐๐$) และตัวแปรด้าน
การสื่อสารทั้งหมด ค่า $G = .๒๒$ (X^2 -test, $p = .๐๘$)

ส่วนตัวแปรทางประชากรและสังคมจิตวิทยา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นไปได้
ที่ว่าข้อมูลละเอียดทำให้ค่าที่ออกมามีโอกาสไม่มีนัยสำคัญทางสถิติไ้มากกว่าข้อมูลที่หยาบ
จากข้อมูลที่ค้นพบว่าตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา
มากที่สุด และพบต่อไปอีกว่าสัมพันธ์กับการรับสื่อมวลชน ทำให้ accept สมมติฐานที่ว่า
พวกที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าน่าจะเปิดสัมผัสต่อสื่อมวลชนที่กว้างซึ่งส่งผล
ให้มีความรู้ดีกว่าพวกที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า

ตารางที่ ๑๘ ร้อยละของความรู้อรรถภาพอนามัย จำแนกตามคำนวณร่วมของ
ตัวแปรอิสระ

คำนวณร่วมของตัวแปรอิสระ	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>คำนวณร่วมทางเศรษฐกิจและสังคม</u>				
ระดับต่ำ	-	- (๑)*	- (๒)*	๐.๕(๓)
ระดับกลาง	๖.๘ (๒๘)	๓๒.๘ (๑๔๐)	๖๐.๓ (๒๕๗)	๖๘.๕(๘๒๖)
ระดับสูง	๒.๒ (๘)	๒๔.๕ (๘๕)	๗๓.๔ (๑๓๕)	๓๐.๐(๑๘๘)
รวม	๕.๘ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๔.๓ (๓๘๘)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๒๘$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๑ (S)$$

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ดัชนีรวมของตัวแปรอิสระ	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>ดัชนีรวมทางประชากร</u>				
ระดับต่ำ	- (๓) *	๔๐.๐ (๑๐)	๖๐.๐ (๑๕)	๔.๒ (๒๕)
ระดับกลาง	๔.๕ (๑๓)	๒๖.๘ (๗๓)	๖๘.๓ (๑๘๕)	๘๕.๘ (๒๗๑)
ระดับสูง	๕.๗ (๑๗)	๓๓.๑ (๘๘)	๖๑.๑ (๑๘๑)	๕๐.๐ (๒๘๖)
รวม	๕.๐ (๓๐)	๓๐.๖ (๑๘๑)	๖๕.๔ (๓๘๑)	๑๐๐ (๕๙๒)

$$G = -.๐๕$$

$$X^2\text{-test, } p = .๓๖ \text{ (N.S.)}$$

<u>ดัชนีรวมทางสังคมจิตวิทยา</u>				
ระดับต่ำ	- (๐)	- (๒) *	- (๓) *	๐.๘ (๕)
ระดับกลาง	๕.๖ (๓๓)	๒๘.๔ (๑๗๒)	๖๕.๐ (๓๘๐)	๙๕.๔ (๕๘๕)
ระดับสูง	- (๐)	๕๒.๒ (๑๒)	๘๗.๘ (๑๑)	๓.๘ (๒๓)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๕.๓ (๓๙๑)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๒๔$$

$$X^2\text{-test, } p = .๓๓ \text{ (N.S.)}$$

<u>ดัชนีรวมด้านการสื่อสาร</u>				
ระดับต่ำ	๑๐.๕ (๘)	๓๘.๖ (๒๘)	๕๑.๓ (๓๘)	๑๒.๓ (๗๖)
ระดับกลาง	๕.๐ (๒๔)	๒๘.๓ (๓๘)	๖๕.๗ (๓๑๒)	๙๗.๕ (๔๗๕)
ระดับสูง	- (๑) *	๒๘.๐ (๑๘)	๖๘.๔ (๔๓)	๑๐.๒ (๖๒)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๕.๓ (๓๙๑)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๒๒$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๘ \text{ (S)}$$

* จำนวนต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ดัชนีรวมของตัวแปรอิสระ	ต่ำ	กลาง	สูง	รวม
<u>ดัชนีรวมทางเศรษฐกิจสังคมและการรับสื่อ</u>				
ระดับต่ำ	- (๐)	- (๐)	- (๐)	- (๐)
ระดับกลาง	๗.๒ (๒๓)	๓๔.๗ (๑๑๑)	๕๘.๐ (๑๘๖)	๙๙.๙ (๓๒๐)
ระดับสูง	๓.๔ (๑๐)	๒๕.๖ (๗๕)	๗๑.๐ (๒๐๘)	๙๙.๙ (๒๙๓)
รวม	๕.๔ (๓๓)	๓๐.๓ (๑๘๖)	๖๙.๖ (๓๙๔)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๒๗$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๐ (S)$$

ดัชนีรวมของตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

จากตารางที่ ๑๔ ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ทางเนื้อหาระหว่างดัชนีรวมของตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติด้านการวางแผนครอบครัว พบว่าตัวแปรด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางเนื้อหากับการปฏิบัติวางแผนครอบครัวคิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๒ $G = .๒๒$ และมีนัยสำคัญ ($X^2\text{-test, } p = .๐๐$)

รองลงมาได้แก่ตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคมและการรับสื่อมีความสัมพันธ์ทางเนื้อหากับการปฏิบัติวางแผนครอบครัวคิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๓ ($G = .๑๓$) และมีนัยสำคัญทางสถิติ ($X^2\text{-test, } p = .๐๐$)

ส่วนตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคม ตัวแปรทางประชากร และตัวแปรทางสังคมจิตวิทยาไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๑๘ ร้อยละของการปฏิบัติที่วางแผนครอบครัว จำแนกตามดัชนีรวมของ
ตัวแปรอิสระ

ดัชนีรวมของตัวแปรอิสระ	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>ดัชนีรวมของเศรษฐกิจและสังคม</u>			
ระดับต่ำ	- (๓) *	- (๐)	๐.๕ (๓)
ระดับกลาง	๘๕.๗ (๓๖๕)	๑๔.๓ (๖๑)	๖๙.๕ (๔๒๖)
ระดับสูง	๗๘.๒ (๑๔๕)	๒๑.๒ (๓๙)	๓๐.๐ (๑๘๔)
รวม	๘๓.๖ (๕๑๐)	๑๖.๔ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๐๘$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๓ \text{ (N.S.)}$$

ดัชนีรวมทางประชากร

ระดับต่ำ	๑๐๐.๐ (๒๕)	- (๓) *	๘.๗ (๒๘)
ระดับกลาง	๗๙.๗ (๒๑๖)	๒๐.๓ (๕๕)	๕๕.๖ (๒๗๑)
ระดับสูง	๘๖.๘ (๒๕๗)	๑๓.๒ (๓๙)	๕๙.๗ (๒๙๖)
รวม	๘๓.๗ (๕๓๘)	๑๖.๓ (๙๗)	๑๐๐ (๕๙๕)

$$G = .๑๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๒๐ \text{ (N.S.)}$$

ดัชนีรวมทางสังคมจิตวิทยา

ระดับต่ำ	๑๐๐ (๕)	๐.๐ (๐)	๐.๘ (๕)
ระดับกลาง	๘๓.๖ (๕๘๙)	๑๖.๔ (๙๖)	๙๕.๘ (๕๘๕)
ระดับสูง	๘๒.๖ (๑๙)	๑๗.๔ (๔)	๓.๘ (๒๓)
รวม	๘๔.๗ (๕๑๓)	๑๖.๓ (๑๐๐)	๑๐๐ (๖๑๓)

$$G = .๒๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๕๓ \text{ (N.S.)}$$

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ดัชนีรวมของตัวแปรอิสระ	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
<u>ดัชนีรวมทางการสื่อสาร</u>			
ระดับต่ำ	๔๓.๕ (๗๑)	๖.๕ (๕)	๕๐.๐ (๗๖)
ระดับกลาง	๔๕.๐ (๓๕๕)	๑๖.๐ (๗๖)	๖๑.๐ (๔๓๑)
ระดับสูง	๖๕.๕ (๕๓)	๓๐.๖ (๑๕)	๙๖.๑ (๖๘)
รวม	๑๕๔.๐ (๕๑๙)	๕๓.๑ (๑๐๐)	๒๐๗.๑ (๖๑๙)

$$G = .๒๒$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๐ (S)$$

ดัชนีรวมทางเศรษฐกิจสังคมและการรับสื่อ

ระดับต่ำ	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)	- (๐)
ระดับกลาง	๔๕.๕ (๒๕๓)	๑๑.๖ (๓๗)	๕๗.๑ (๒๙๐)
ระดับสูง	๗๕.๕ (๒๓๐)	๒๑.๕ (๖๓)	๙๗.๐ (๒๙๓)
รวม	๑๒๑.๐ (๕๑๓)	๓๓.๑ (๑๐๐)	๑๕๔.๑ (๖๑๓)

$$G = .๑๓$$

$$X^2\text{-test, } p = .๐๐ (S)$$

สรุปค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหาระหว่างตัวแปรอิสระกับความ^{๒๒}รู้ความ^{๒๒}สุขภาพอนามัยและการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๒๐ เป็นตารางสรุปค่าของความสัมพันธ์ในทางเนื้อหา^{๒๒}ระหว่างตัวแปรอิสระกับความ^{๒๒}รู้ความ^{๒๒}สุขภาพอนามัย และการปฏิบัติวางแผนครอบครัว จะเห็นว่าการอ่านออกเขียนได้ การรับสื่อผสม และอายุ มีอิทธิพลต่อความ^{๒๒}รู้ความ^{๒๒}สุขภาพอนามัยตามลำดับ ถ้าพิจารณาเฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนการปฏิบัติวางแผนครอบครัวพบว่า ความสนใจในการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยต่อการปฏิบัติการวางแผนครอบครัวมากที่สุด คือคิดเป็นอัตราร้อยละ ($G = .๒๗$) รองลงมาตามลำดับได้แก่ การรับวิทย์ การรับสื่อผสม ขนาดครอบครัว และการอ่านออกเขียนได้ โดยพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

ตารางที่ ๒๐ ค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหาของความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและการปฏิบัติวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย	นัยสำคัญทางสถิติ	การปฏิบัติวางแผนครอบครัว	นัยสำคัญทางสถิติ
<u>ดัชนีทางเศรษฐกิจสังคม</u>				
การอ่านออกเขียนได้	๐.๒๔ ^{๑*}	$P = .๐๐๓$	๐.๐๔	$P = .๐๒$
อาชีพ	๐.๓๗	N.S.	๐.๐๘	N.S.
รายได้	๐.๑๓	N.S.	๐.๑๓	N.S.
<u>ตัวแปรประชากร</u>				
อายุ	๐.๐๓ ^{๓*}	$P = .๐๐$	๐.๑๔	N.S.
ขนาดครอบครัว	๐.๐๗	N.S.	๐.๑๔ ^{๔*}	$P = .๐๕$
<u>ตัวแปรทางสังคมจิตวิทยา</u>				
ความเชื่อสิ่งลึกลับ				
ไสยศาสตร์	๐.๐๒	N.S.	๐.๐๘	N.S.
ความทันสมัยทางค่านิยม				
สุขภาพอนามัย	๐.๑๗	N.S.	๐.๐๒	N.S.
ความสนใจในการรักษาพยาบาล				
	๐.๑๕	N.S.	๐.๒๗ ^{๑*}	$P = .๐๐$

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ความรู้ความ สุขภาพอนามัย	นัยสำคัญทางสถิติ	การปฏิบัติวาง แผนครอบครัว	นัยสำคัญ ทางสถิติ
<u>ตัวแปรทางการสื่อสาร</u>				
วิทยุ	๐.๑๓	N.S.	๐.๒๐ ^{๒*}	P = .๐๓
น.ส.พ.	๐.๑๘	N.S.	๐.๑๑	N.S.
การรับสื่อผสม	๐.๒๓ ^{๒*}	P = .๐๐	๐.๑๗ ^{๓*}	P = .๐๐
การเปิดสัมมนาวัฒนธรรมเมือง (จังหวัด)	๐.๑๐	N.S.	๐.๐๒	N.S.
การเปิดสัมมนาวัฒนธรรมเมือง (กรุงเทพฯ)	๐.๐๗	N.S.	๐.๐๘	N.S.

G ค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหา (Gamma)

P,S มีนัยสำคัญทางสถิติ

N.S. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

* การเรียงลำดับความสัมพันธ์

สรุปค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหาของดัชนีรวมตัวแปรอิสระกับความรู้ความสุขภาพอนามัยและการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๒๑ เป็นตารางสรุปค่าของความสัมพันธ์ในทางเนื้อหาของดัชนีรวมตัวแปรอิสระ (Composite Index) กับความรู้ความสุขภาพอนามัย และการปฏิบัติวางแผนครอบครัว ปรากฏว่าสำหรับความรู้ความสุขภาพอนามัยนั้น มีตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคม มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคมและการสื่อสาร และตัวแปรด้านการสื่อสารตามลำดับ พิจารณาเฉพาะที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

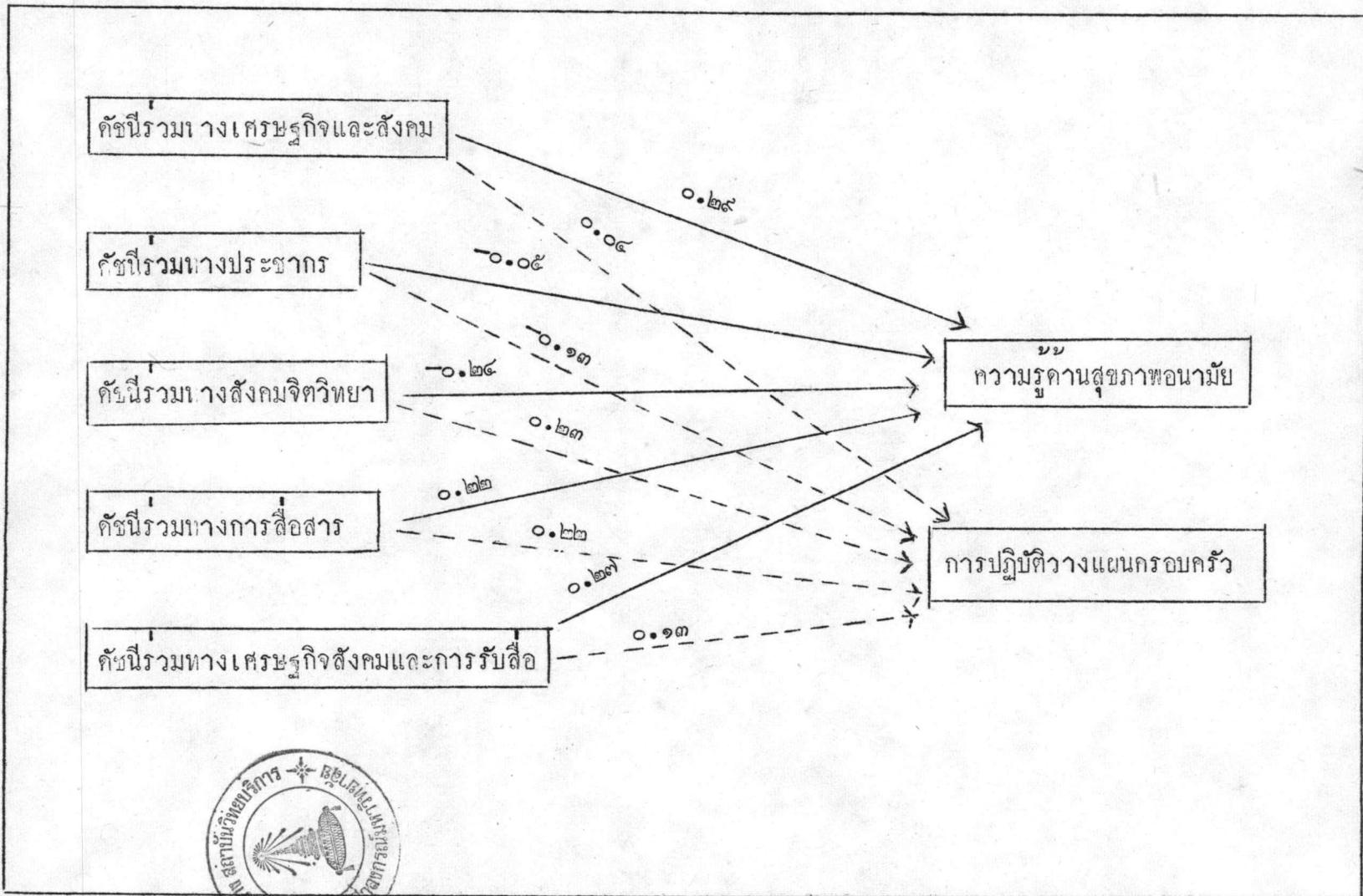
ส่วนการปฏิบัติวางแผนครอบครัวพบว่าตัวแปรด้านการสื่อสารและตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคมและการสื่อสารมีอิทธิพลรองลงมา ในที่นี้พิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

ตารางที่ ๒๑ ค่าความสัมพันธ์ในทางเนื้อหาของความรู้อ่านสุขภาพอนามัย และการปฏิบัติวางแผนครอบครัวของคช.นร.รวมตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	ความรู้อ่านสุขภาพอนามัย	นัยสำคัญทางสถิติ	การปฏิบัติวางแผนครอบครัว	นัยสำคัญทางสถิติ
คช.นร.รวมค่าน-	.๒๔	P = .๐๑	.๐๔	N.S.
เศรษฐกิจสังคม				
คช.นร.รวม-	-.๐๕	N.S.	-.๑๓	N.S.
ทางประชากร				
คช.นร.รวมทางสังคมจิตวิทยา	-.๒๔	N.S.	.๒๓	N.S.
คช.นร.รวมค่านการสื่อสาร	.๒๒	P = .๐๔	.๒๒	P = .๐๐
คช.นร.รวมค่านเศรษฐกิจ-	.๒๗	P = .๐๐	.๑๓	P = .๐๐
สังคมและการรับสื่อ				

แผนภูมิแสดงค่าความสัมพันธ์ทางเนื้อหา ระหว่างดัชนีรวมของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู้อ่านออกเสียง

จากการพิจารณาตารางที่ ๒๒ พบว่าในบรรดาตัวแปรอิสระหรือตัวแปรทำนาย ทั้ง ๖ ตัวแปร นั้น การอ่านออกเสียงได้มีผลต่อระดับความรู้การอ่านออกเสียงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การรับหนังสือพิมพ์ อาชีพ การเปิดสัมพัทธ์ต่อวัฒนธรรมเมือง (กรุงเทพฯ) และ ความทันสมัยด้านสุขภาพ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยที่ปรับแล้ว (Standardized Coefficient Regression) แทนด้วย Beta (B) ๐.๑๑๓๒, ๐.๐๓๔๘, ๐.๐๓๐๒, -๐.๐๖๓๑, ๐.๐๖๕๐, ๐.๐๕๕๕ ตามลำดับ ค่า R² ของตัวแปรอิสระทั้งหมดเพิ่มจาก ๐.๐๒๐๕ เป็น ๐.๐๕๕๔ หมายความว่าตัวแปรทั้งหมด ๖ ตัวนี้สามารถอธิบายถึงความรู้การอ่านออกเสียงได้เพียงร้อยละ ๕ และพบว่าตัวแปรด้านรายได้ไม่มีอิทธิพลต่อความรู้การอ่านออกเสียง

ตารางที่ ๒๒ เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู้อ่านออกเสียง

ตัวแปรอิสระ	R ²	R ² change	B	β	ลำดับที่
การอ่านออกเสียงได้	๐.๐๒๐๕	๐.๐๒๐๕	-๐.๕๓๒๑	-๐.๑๑๓๒	๑
การรับหนังสือพิมพ์	๐.๐๓๐๒	๐.๐๐๘๗	๐.๕๕๓๓	๐.๐๓๔๘	๒
อาชีพ	๐.๐๓๔๑	๐.๐๐๓๘	๐.๕๒๓๒	๐.๐๓๐๒	๓
การเปิดสัมพัทธ์ต่อวัฒนธรรมเมือง (กรุงเทพฯ)	๐.๐๓๘๐	๐.๐๐๓๘	-๐.๓๑๐๖	-๐.๐๖๓๑	๔
การรับวิทยุ	๐.๐๔๑๙	๐.๐๐๓๘	๐.๓๕๖๑	๐.๐๖๕๐	๕
ความทันสมัยด้านสุขภาพ	๐.๐๕๕๔	๐.๐๐๓๘	๐.๒๖๕๓	๐.๐๕๕๕	๖

constant = ๒.๓๕๕๕

F = ๔.๔๑๑๕ > DF ๖ residual ๖๐๖

สมการ

$$\begin{aligned}
 Y = & 2.3555 - 0.0932 X_1 + 0.0744 X_2 + 0.0702 X_3 \\
 & \quad \quad \quad (.0332) \quad \quad \quad (.0267) \quad \quad \quad (.0300) \\
 & -0.0679 X_4 + 0.0650 X_5 + 0.0555 X_6 \\
 & \quad \quad \quad (.0944) \quad \quad \quad (.0222) \quad \quad \quad (.0974)
 \end{aligned}$$

เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

สำหรับในตารางที่ ๒๓ พบว่า การรับวิทยุมีผลต่อการปฏิบัติวางแผนครอบครัวมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความสนใจการรักษาพยาบาล สถานภาพในครอบครัว การเปิดสัมผัสนวัตกรรมเมือง (จังหวัด) การอ่านออกเขียนได้ อายุ และการรับหนังสือพิมพ์ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่ปรับแล้ว ๐.๑๒๓๔, ๐.๐๙๗๘, -๐.๐๙๐๔, ๐.๐๔๕๑, -๐.๐๗๑๓, ๐.๐๒๒๙, -๐.๐๑๑๐, ๐.๐๑๓๔, ๐.๐๐๙๒ ตามลำดับ ค่า R² ของตัวแปรอิสระทั้งหมด ๙ ตัวเพิ่มจาก ๐.๐๒๑๖ เป็น ๐.๐๕๒๒ หมายความว่าตัวแปรทั้งหมด ๙ ตัวสามารถอธิบายการปฏิบัติวางแผนครอบครัวได้เพียงร้อยละ ๕

จากการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า X มีผลกระทบต่อ Y หรือตัวแปรทำนายทั้งหมด มีผลต่อความรู้ความสุขภาพอนามัยและการปฏิบัติวางแผนครอบครัวในระดับต่ำมาก เพราะค่าของ R² ที่ได้อ่อนขางต่ำ นั่นคือความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีน้อยมาก เนื่องจากตัวแปรเป็น Ordinal Scale

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติวางแผนครอบครัว

ตัวแปรอิสระ	R ²	R ² change	B	β	ลำดับที่
การรับวิทยุ	๐.๐๒๑๖	๐.๐๒๑๖	๐.๑๒๓๔	๐.๑๒๓๔	๑
ความสนใจการรักษาพยาบาล	๐.๐๓๑๔	๐.๐๐๙๘	๐.๐๖๕๑	๐.๐๙๗๘	๒

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	R ²	R ² change	B	β	ลำดับที่
สถานภาพในครอบครัว	๐.๐๔๑๐	๐.๐๐๙๕	-๐.๔๐๒๕	-๐.๐๙๐๔	๓
รายได้	๐.๐๔๖๗	๐.๐๐๕๗	๐.๒๐๘๘	๐.๐๘๕๑	๔
อาชีพ	๐.๐๕๑๓	๐.๐๐๔๖	-๐.๖๓๘๘	-๐.๐๗๑๓	๕
กตเปิดสัมพัทธ์วัฒนธรรมเมือง (จังหวัด)	๐.๐๕๑๘	๐.๐๐๐๕	๐.๒๒๓๑	๐.๐๒๐๘	๖
การอ่านออกเขียนได้	๐.๐๕๒๐	๐.๐๐๐๑	-๐.๑๐๘๓	-๐.๐๑๑๐	๗
อายุ	๐.๐๕๒๒	๐.๐๐๐๑	๐.๒๑๒๐	๐.๐๑๓๔	๘
การรับหนังสือพิมพ์	๐.๐๕๒๒	๐.๐๐๐๐	๐.๖๗๗๕	๐.๐๐๘๒	๙

constant = ๐.๔๑๓๖

F = ๓.๖๙๕๙ > DF residual ๖๐๓

สมการ

$$\begin{aligned}
 Y = & 0.4136 + 0.2088 X_1 + 0.0851 X_2 - 0.0904 X_3 \\
 & \quad (0.0267) \quad (0.0380) \quad (0.0200) \\
 & + 0.0851 X_4 - 0.0713 X_5 + 0.2231 X_6 - 0.0110 X_7 \\
 & \quad (0.0000) \quad (0.0264) \quad (0.0424) \quad (0.0403) \\
 & + 0.0134 X_8 + 0.0082 X_9 \\
 & \quad (0.0706) \quad (0.0393)
 \end{aligned}$$